

Juozas RUGIENIUS

Gimė 1905 m. sausio 14 d. Kauno rajone, II Girininkų kaime. Mokėsi Girininkų pradinėje mokykloje. Po metų išsikėlė gyventi į Veiverius ir pradėjo mokytis Veiverių mokytojų seminarijoje. Baigęs seminariją mokytojavo Skuodo rajono mokyklose. Mokytoju dirbo neilgai. 1933 m. pradėjo studijuoti Vytauto Didžiojo universiteto Gamtos-matematikos fakultete geologiją. 1936 m. buvo priimtas dirbti laborantu į Geologijos kabinetą. Tapęs katedros darbuotoju dalyvaudavo beveik visose ekspedicijose, kurias rengė prof. J. Dalinkevičius.

Ieškant energetinių išteklių Lietuvoje, kilo sumanymas Nemuno Birštono kilpoje pastatyti hidroelektrinę. Buvo pradėtas rengti projektas, kuriam J. Rugienius atliko geologinius tyrimus, domėjosi pleistoceno darinių litologija ir ištyrė beveik 100 grėžinių medžiagą, apibūdino litologinę kvartero nuogulų sudėtį, spalvas. 1940 m. Kauno universiteto Gamtos-matematikos fakultetas buvo keliamas į Vilnių ir jam buvo pavesti kraustymosi darbai. Vilniaus universitete jis dirbo iki 1947 m. ir aktyviai dalyvavo lauko ekspedicijose. 1947 m. liepą jį suėmė ir apkaltinę antitarybine veikla nuteisė septyneriems metams nelaisvės – iš pradžių kalėjo Lukiškių kalėjime, o vėliau buvo ištremtas į Pečioros lagerį, kur tiesė kelią. 1956 m. grįžo į Kauną. Universitete dirbti negalėjo, bet įsidarbino Kauno „Pieno centre“, rūpinosi artezinių geriamojo vandens grėžinių įrengimu. Nuo 1985 m. niekur nedirbo, puoselėjo sodą, daug skaitė, domėjosi geologijos laimėjimais.

Mirė 1994 m. spalio 3 d. Kaune.
Palaidotas Kauno rajono Pažerų kapinėse.